

NAŠE SLIKE

PRILOGA SLOVENSKEMU GOSPODARJU

LETNIK II

DECEMBER 1931

ŠTEV. 12

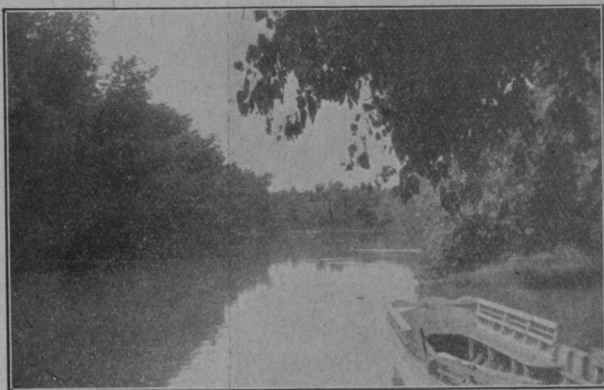
„Ko je bil Jezus rojen v Betlehemu v Judeji ob času kralja Heroda, glej, pridejo modri z Vzhoda v Jeruzalem . . . Stopili so v hišo in ugledali dete z Marijo, njegovo materjo, in padli so predenj ter ga molili; in odprli so svoje zaklade in mu darovali zlata, kadila in mire“.

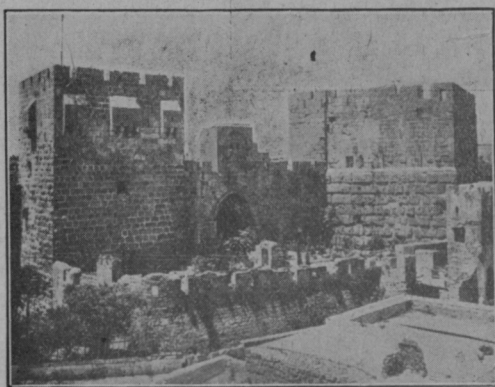
Votlina rojstva Jezusovega pod cerkvijo Jezusovega rojstva v Betlehemu. Spredaj je oltar na prostoru, kjer je po ustnem izročilu Jezus bil rojen, pod oltarjem je pa srebrna zvezda z latinskim napisom. Oltar oskrbujejo danes grški menihi, katoliški frančiškani imajo le prostor, kjer so po ustnem izročilu stale jaslice.

Pogled na Betlehem, v ozadju cerkev Jezusovega rojstva. Betlehem je oddaljen od Jeruzalema 8 km. Današnji pot iz Jeruzalema pelje po isti poti, po kateri so šli trije modri za zvezdo, ki jim je kazala pot. Prej sta šla po tej poti Jožef in Marija k popisu. — Davno, davno prej v starem veku je šel po tej poti, toda v nasprotni smeri, Abraham s svojim sinom Izakom, predpodobo Jezusovo, da ga daruje na gori.

Reka Jordan.

Slika levo: Ostanke Herodove palače v Jeruzalemu. — »Ko je Herod slíšal modre iz Jutrovega, da iščejo judovskega kralja, se je zelo prestrašil in ves Jeruzalem z njim... In dal je pomoriti v Betlehemu in vsej okolici vse dečke, dvoletne in mlajše.«

V krajih Jezusovega rojstva

»In ti, Betlehem, zemlja Judova, nikakor nisi najmanjši med knežjimi mesti Judovimi; zakaj iz tebe bo izšel vodjoda, ki bo vladal moje ljudstvo Izraela.« — »Tiste dni je izšlo povelje od cesarja Avgusta, da naj se popiše ves svet... Šel je torej tudi Jožef iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročeno ženo, ki je bila noseča. Ko sta bila tam, se ji je dopolnil čas poroda. In rodila je sina prvorojenca, ga povila v plenice in položila v jasli, ker zanj ni bilo prostora v prenočišču.«

Pogled na Betlehem od cerkve Jezusovega rojstva. Betlehem leži na obronkih hriba, 780 m nad morjem in šteje danes okoli 8000 prebivalcev, od katerih je samo okrog 250 mohamedancev, vsi ostali so kristjani. V novejšem času sta se tu naselila dva žida, prej pa je bilo, že za časa cesarja Konstantina, židom zabranjeno naseliti se v Betlehemu.

Hiša ob Jordanu.

»Glas vpijočega v puščavi: Pripravite pot Gospodovo, izravnajte njegove steze; vsaka dolina naj se izpolni in vsak hrib in grič naj se zniža; in kar je hrapavo, naj postane gladka pot; in vse človeštvo bo videlo zveličanje božje,« je učil Janez Krstnik; prehodil je vso pokrajino ob Jordanu in oznanjal krst pokore za odpuščenje grehov.

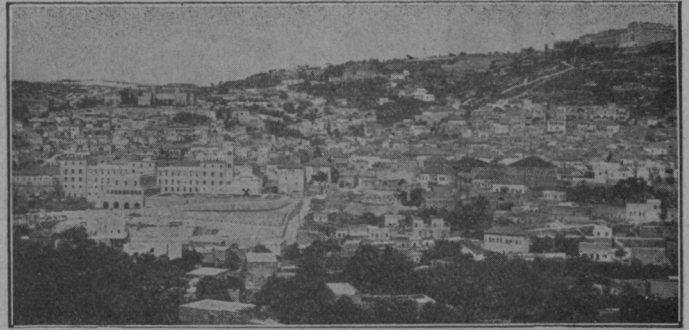

Cerkev Oznanenja Marijinega v Nazaretu, postavljena na kraju, kjer je Marija stanovala in sprejela blagovest poslanca nebeškega: »Zdrava, milosti polna, Gospod je s teboj, blagoslovljena si med ženami.« — »Ne boj se, Marija, zakaj milost si našla pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, ki mu daj ime Jezus.«

Družina iz Nazareta potuje z oslom.

Mesto Nazaret leži v gorski kotlini in je od vseh strani obdano s hribi. Kotlina je porastla z bujnim rastlinstvom in vsa narava je tu še danes kakor za časa Jezusovega. Vse diha tihi mir in svežo mladost, kakor je bila Jezusova mladost, ki jo je preživel tukaj, do tridesetega leta svojega življenja. — »Nazaret je mesto svete družine. Tu je Jezus prve svoje skrbi posvetil družini, družina je življenski koren človeštva, življenska celica človeške družbe, cerkve in države.« — »Obnova krščanstva mora priti iz družine, ona mora začeti obnavljati čast in dostojanstvo žene, vzvišenost otroka, avtoriteto staršev.« (Škof dr. Keppler.) — Tako nam je Nazaret simbol in ideal družine v sveti družini sami. — Tu v Nazaretu je stala hišica, v kateri je prebivala sveta družina, in katero so angeli po narodni legendi za časa Turkov prenesli v naše kraje na Trsat pri Sušaku.

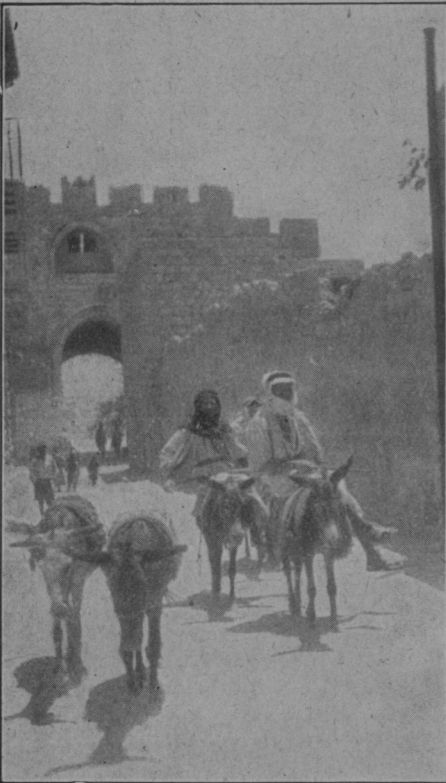
Pogled na Nazaret.

»Dete pa je rastlo in se krepilo, vedno bolj polno modrosti in milost božja je bila z njim.«

»Njegovi starši so hodili vsako leto v Jeruzalem na velikonočni praznik. Ko je dopolnil dvanajst let in so po običaju praznika šli v Jeruzalem ter se po končanih prazniških dneh vračali, je ostal deček Jezus v Jeruzalemu in njegovi starši tega niso opazili.«

Na terasi cerkve Marijinega obiskovanja v Ain Karimu (Sv. Janez na Bregu); Ain Karim je arabska vas, 7 km od Jeruzalema. Bele arabske hišice se bleščijo med drevjem, nad njimi pa dva cerkvena stolpa, ko dva pastirja med čredo ovc. Tu je Marija po starem izročilu prebivala tri mesece pri svoji sestri Elizabeti na obisku in tu je sveta Mati pela zahvalnico: »Moja duša poveličuje Gospoda«. — »Ko je Elizabeta slišala Marijin pozdrav, je vzkliknila z močnim glasom: »Blagoslovljena ti med ženami in blagoslovljen sad tvoje telesa.«

Pri štefanovih vratih v Jeruzalemu.

Slika levo:
Pri štefanovih vratih se pride v Jeruzalem od jugovzhoda, od betlehemske strani. Skozi ta vrata so šli trije modri proti Betlehemu.

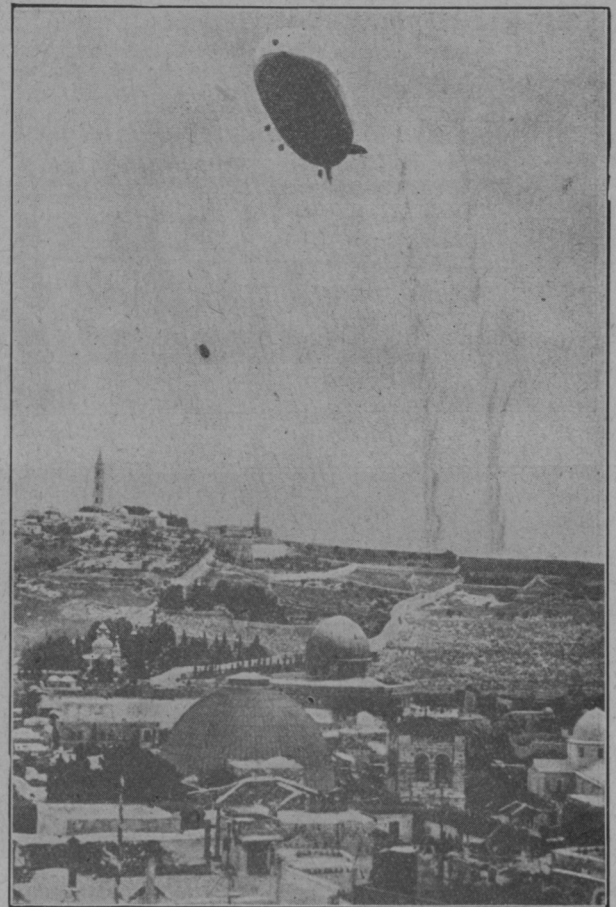
Slika levo spodaj:
Skozi Damaščanska vrata vodi pot proti severu, proti Nazaretu in tu skozi je mladi Jezus z Jožefom in Marijo prihajal ob velikonočnih praznikih v Jeruzalem.

Slika desno:
Zrakoplov Zeppelin nad današnjim Jeruzalemom.

Damaščanska vrata v Jeruzalemu.

Današnji Jeruzalem ni več tak kakor je bil za časa Kristusovega. Prvotno mesto je bilo l. 71. po Kristusu porušeno, pozneje zopet pozidano in je za časa križarskih vojn strašno trpelo. Vendar je še danes v Jeruzalemu marsikaj iz davnih časov. Romarji prihajajo v velikih množinah.

»Tiha noč, sveta noč...«, povsod bomo tudi letos peli to prelepo božično pesem. Pesem je pri nas že tako udomačena, da bi jo lahko imenovali slovensko narodno pesem. Pa ni. Pesem je spesnil župnik Mohr, ko je nekega božičnega večera slonel v svoji sobi in poslušal nebeško petje angelov. Sestavil je besedilo in ga nesel domačemu učitelju Gruberju, dobremu in bogaboječemu možu, ki je še isti večer skomponiral napev in so ga že pri polnočnici peli. Zgodilo se je to 1818 v Arnsdorfu.

Skupina templjev v Mahabalipuramu. Vsi ti templji so nastali pred davnimi tisoč leti in so vsi sklesani iz trdega granita. — Mahabalipuram leži v Hindustanu in njegovi rjavi sinovi so napravili svojim bogovom taka svetišča. In to že davno, davno; mogoče že takrat, ko se je človeku prvič porodila misel, da mora nad njim in nad naravo biti višje bitje, ki vse vodi. — Tu je dokaz, da je človek že davno Boga spoznaval in spoznal, le da ga niso vsi prav spoznali.

Beli medvedi, ki jih je napravil iz snega lani v Mariboru na Trgu svobode neki sofer. — Mi pa znamo delati samo snežnega moža, kaj ne? Ali tudi to?

Slika levo:
Zavetišče
»svete družine«
v Jeruzalemu,
do katerega imajo pravico katol. Slovenci, Hrvati, Čehi, Slovaki, Nemci in Madžari. V Jeruzalemu imajo poedini narodi svoja posebna zavetišča,

Narodna noša katoliških deklet iz okolice Banje Luke.

Slika desno:
Na Kitajskem, o kateri se mnogo govori v zadnjem času, imajo sicer precej lepo urejeno družinsko življenje. Vendar se tudi zgodi, da oblastni in hudi možje svoje žene tu pa tam nabunkajo. Za kazen jih dobijo taki tepaški možje od posebnega sodišča po nagih zadnjici. Taka sodišča so v vsaki mali

skupini (občin v našem smislu tam ne poznajo), kakor je pri nas v vsaki občini sodšče, n. pr. za mejaške spore. Ali bi ne bilo tudi pri nas potrebno?

**Mohorjeve knjige
v vsako družino!
6 knjig dinarjev**

20

**Ali ste že poravnali
udnino? Zakaj ne?
Ne zamudite!**

I. knjiga: **Slovenci, slavimo velikega svojega
moža, indijanskega misijonarja, škofa Barago!**

Sto let je preteklo, odkar je šel Baraga misijonarit med Indijance. Baraga je bil mož, kakor jih ni bilo mnogo na svetu: svetniška duša — pa borben in odločen; junak, pravi heroj — pa otroško nežen; vse za druge — zase nič; daleč od domovine — in vendar ves še v njej; v stradežu in prezebanju je podnevi misijonaril — ponoči ob brleči luči ustvarjal Indijancem temelje kulture, ko jim je pisal slovnico in knjige, rojake pa vodil na Dušno pašo s slovensko besedo; tisoče milj je prehodil na krpah po snegu, prenočeval v pragozdu, spal na snegu, bil v nevarnostih na vodah, na ledu: pravi slovenski Pavel. Amerika ga slavi, učenjaki so mu hvaležni, šole, ulice, kraji imajo njegovo ime. — In mi? Ponos veli vsakemu Slovencu, da si nabavi knjigo o Baragi, ki bo obsežna in bo imela nad sto podob. Sama je vredna več nego je naročnina na vse knjige.

II. knjiga: **Večernice**

prineso Bevkovo povest, ki se godi ob turškem navalu v Vipavsko dolino. Ne boste odložili knjige prej, dokler je ne preberete v duško. Povest ni navadna turška zgodba. Odpre nam pogled v tedanje življenje in trpljenje pod bičem grofovskih valptov.

III. knjiga: **Kuharica**

ne bo učila kuhati za tiste, ki so se vsega dobrega preobjedli. Ne! Za preproste kmečke, delavske in meščanske kuhinje je namenjena. Drago knjigo težko kupite, pa tudi niti desetine jedil iz nje ne kuhate. Ta bo pa za »naš vsakdanji, skromni kruh«.

IV. knjiga: **Zgodovina slovenskega naroda**

bo v tem zvezku zelo zanimiva, ker opisuje draginjo, lakoto, tlako in težke dajatve in davke našega kmeta, pa tudi njegov moški odpor zoper prehuda bremena. Berilo naše domače zgodovine nam je najboljši učitelj!

V. knjiga: **Da spoznamo**

bo knjižica, ki bo odkrivala našo bol in naše težke rane pa tudi povedala zdravila zanje. Pritožujemo se — ali po pravici? Kar moremo, popravimo sami!

VI. knjiga: **Koledar za 1932**

bo imel razen redne, koristne in zabavne vsebine tudi spomin na osemdesetletnico, odkar je bila prav za prav Mohorjeva ustanovljena. Obhaja že 80. jubilej!

Še ponavljamo in prosimo: Ne zamudite! Če še niste plačali članarine 20 Din, jih žrtvujte in oddajte pri poverjeniku v župnišču. Kdor si sam že vpisan, agitiraj pri drugih za naročbo. Pokaži ta oglas! Postrezi tistim, ki morda ne utegnejo do poverjenika, s tem, da pri njih pobereš naročnino in jo sam oddaš zanje poverjeniku.

Najlepša proslava Baragove stoletnice in Mohorjeve osemdesetletnice so tisoči novih naročnikov na knjige Družbe sv. Mohorja.

Knjige za doplačilo:

1. Splošno poljedelstvo broš. 63— vez. 75—
2. Trdi orehi in veseli smehi broš. 15— vez. 24—
3. Kosmatin, kralj notranjskih gorá broš. 15— vez. 24—
4. Med zemljó in nebesi broš. 15— vez. 24—
5. Svete maše z rdečo obrezo 30— z zlato obrezo 36—

Kdor zmore in bi rad dobrih knjig, naj si razen rednih šestero knjig naroči še katero izmed doplačilnih. — Za umno kmetovanje (tudi kot učbenik za kmetijske in nadaljevalne šole) priporočamo: **Splošno poljedelstvo**, spisal Pr. Simonič. Knjiga je bogato opremljena s podobami. V te za kmete tako težkih časih prepotrebna knjiga, ki uči, kako zvišati z naprednim kmetovanjem dohodke od zemlje. — Za male in velike v veselo zabavo so: **Trdi orehi in veseli smehi**, uganke in šale, in **Kosmatin, kralj notranjskih gorá**, izvirna, bogato ilustrirana povest o življenju medvedov in revnega dečka. — Za doma in za v cerkev sta knjigi: **Med zemljó in nebesi** ter **Svete maše**. Prvo je delo sv. Terezije. Sama je opisala svojo pot med zemljó in nebesi k Bogu. Dragoceno premišljevalno berilo za vsakega. V svetovnem slovstvu slovita knjiga. Po izvirniku in po najnovejših delih o sv. Tereziji jo je spisal Fr. Terseglav. Drugo knjigo je spisal Vital Vodusek. Je molitvenik za vse nedelje in praznike, pa prav tisti, ki ga rabi mašnik. Dolgo zaželena knjiga.

Opozorilo

Ko knjige izidejo, se vsako leto še oglašá mnogo onih, ki so zamudili in pozabili plačati naročnino. Mnogim Družba še ustreže izjemoma, toda knjig kmalu zmanjka in jih ni mogoče dati. Torej naročajte sedaj, ko je še čas!

Ko se naročate, dodajte še en dinar ali vsaj 50 par za knjige, ki jih bo iz teh daril poklonila Mohorjeva bratom v Prekmurju in onim izven naše domovine: rudarjem v Porenju, v Franciji itd. Pripravimo jim z majčkenimi darovi, ki se nam prav nič ne poznajo, veliko božično veselje za leto 1931.

Družba sv. Mohorja v Celju

